

PATHFINDER

Múzička ČSU KP

ČSb 2 roku 2011

Oddíl Stopaři

Výroční setkání
vedoucích ČS KP

PATHFINDER MÚZIČKA

ČESKO-SLOVENSKÁ UNIE KP

4, 12, 2010, PRAHA - KULTURNÍ DŮM VLTAVSKÁ

... více na www.pathfinder.cz

AŽ PŘIJDEŠ KE KŘÍŽI

Cestou v horách jsem si nebyl jistý, jestli jdu správným směrem. Zkracoval jsem si totiž cestu trasou, kde nebyly turistické značky. Po nějaké době šel proti mně jiný turista a já se ho zeptal, jestli mám správný směr. Kývl hlavou, jako že zná odpověď, a začal mi složitě vysvětlovat, kudy mám jít. Když viděl, že se v jeho informacích a mnoha názvech ztrácím, mávl rukou a řekl: „Musíte jít až ke kříži a pak už budou značky.“ Vyzrazil jsem naznačeným směrem a přemýšlel nad radou onoho muže: „Jít až ke kříži a pak už budou značky“.

Každý z nás jdeme životní cestou. Týká se to dospělých, mladých i starých, a také našich dětí. Někdy jdeme velmi bezstarostně, jindy znejistíme, někdy máme strach, protože bloudíme... Pokud znejistíme nebo jsme už zabloudili, tak jsme vždy vděční za dobrou radu.

Ježíš přišel na naši zem, aby ukázal cestu těm, kteří touží přijít až do cíle. Věděl, že sami cestu nenajdeme. Vyšlapal cestu a spolehlivě ji označil. Nebyl to pro něj snadný úkol. Přišel jako pathfinder. Denně hledal cestu a prošlapával ji, abych ho pak mohl následovat. „**On ,na svém těle vzal naše hříchy na kříž‘ ... ,Jeho rány vás uzdravily.‘ Vždyť jste ,bloudili jako ovce‘ ...**“ (1. List Petřův 2,24.25)

Cesta, která vede do cíle, začíná u kříže. Pak už je spolehlivě značená. Pokud minou kříž, pak do cíle nedojdu. Kdo už prošel kolem kříže a našel cestu, stává se pathfindere. Nejenže on sám dojde do cíle, ale může i jiným poutníkům poradit, ukázat směr. I když je tento článek psaný zčásti pro pathfindery, věřím, že mu porozumí všichni čtenáři.

Bůh nám dal důležitý úkol. Pokud budeme mít příležitost někomu poradit, jakým směrem má jít, udělejme to. Může se to týkat také našich dětí, které vychováváme nebo s nimi pracujeme jako vedoucí. Může se to týkat také vás, děti, protože můžete pomoci svým kamarádům najít ten správný směr.

„Musíte jít až ke kříži a pak už budou značky.“

KS

O □
R X

D □
E o

АНО!

Nevím, jaký dojem v tobě zanechalo minulé studium Markova evangelia, tedy 15. kapitola. Možná si ještě dnes se smutkem na tu kapitolu vzpomeneš. Dnes mám pro tebe ale dobrou zprávu. 16. kapitola je kapitolou radosti, protože Ježíš vstal z mrtvých! Tato kapitola je velmi důležitá, protože ukazuje na podstatu křesťanství, tedy proč věříme, komu věříme a co máme jako křesťané dělat.

Vezmi do rukou svoji Bibli, otevři poslední kapitolu Markova evangelia a začti se. Pokud si nevzpomínáš na 15. kapitolu, přečti si ji také, protože 16. kapitola je pokračování napínavého příběhu.

A ∞
C ⊙

1. Kdo šel po ukončení soboty nakupovat pro Ježíše vonné masti?
2. Kdo odvalil ženám kámen?
3. Jak reagovali na mládence?
 - Byly rády, že ho vidí, a pozvaly ho mezi Ježíšovy následovníky.
 - Styděly se, protože v té době nebylo zvykem, aby žena mluvila s cizím mužem.
 - Zděsily se.
4. Co měly ženy vzkázat učedníkům, a zvláště Petrovi?
5. Ježíš se zjevil po své smrti třikrát.

S =
T π

Komu se zjevil?	Učedníci jim:
poprvé:	uvěřili / neuvěřili
podruhé:	uvěřili / neuvěřili
potřetí:	uvěřili / neuvěřili

G △
H ~

I ~
J ▽

6. Vylušti: ▽ ⊠ o π i o ⊠ □ ⊙ o ⊗ o ~ □ = ⊗ o π ∞
 ∞ ⊠ ∞ ⊗ π i o i o ⊗ ∞ ▽ o ⊗ ∞ ∞ ∞
 ⊙ o ⊗ o ∞ ∞ = π ⊗ □ X o M ∞

U ∞
V ⊗
Z ∞

7. Kam Ježíš odešel, poté co promluvil k učedníkům?

A jsme na konci našeho studia Markova evangelia. Jsme také na konci naší studijní soutěže. Soutěžili jsme o to, kdo z vás bude se mnou nejvytrvaleji studovat. O to, kdo z vás mi pošle vyřešené úkoly z nejvíce kapitol Markova evangelia. Ještě není vše ztraceno! Můžeš si dohledat starší čísla Adventu a dodatečně vše vyřešit a poslat mi to. Třeba také e-mailem. Tak neváhej a zapoj se! Výhra nebude jen tak ledajaká! Své odpovědi pošli nejpozději do 13. 2. 2011 na moji adresu. Kontakty najdeš na poslední straně dole.

JADv

K ⊠
L ⊗

M ☺
N M

STOPAŘI

Náš oddíl s názvem Stopaři je poměrně mladý. I když – není to zas tak úplně pravda, protože vznikl sloučením dvou oddílů s bohatou minulostí. Po generační výměně v novojičínském oddílu Polnice, který pro nedostatek dětí téměř zanikl, jsme se domluvili se sousedními kopřivnickými Křečky a vytvořili nový oddíl s dvěma fungujícími družinami. Mladší si v demokratickém hlasování, i přes jisté námítky nás vedoucích, dali název Zmije. Ale proč ne? No a ti starší na názvu družiny ještě pracují.

Družinka starších pathfinderů se schází každý týden v úterý v podvečer a podnikáme, co se jenom dá. Tak například jsme vyráběli létající balóny s pohonem na tuhý líh, a i když balóny shořely dřív, než vzlétly, byla to aspoň legrace. Šifrujeme, uzlujeme, rozděláváme ohně a učíme se prostě vše, co má správný pathfinder umět – tak snad to někdy zvládneme. Největší nadšení však sklízí noční bojovky a největší odměnou je, když jdeme na bowling – samozřejmě s tím, že vedoucí platí pití. ☺

Mladší družinka Zmijí se schází každou sudou neděli dopoledne a má trochu volnější program. Určitě ale není méně lákavý či dobrodružný. Tak například: stopování medvěda a dalších šelem (není to tak obtížné, když si stopy sami vyrobíte), návštěva na policejní stanici, hledání ztracené lebky a samozřejmě i klasika, jakou je pořádná sánkovačka nebo pouštění draků.

Ale co se budu rozepisovat, když vám to všechno vlastně naši pathfinderi mohou napsat sami:

„V Pathfinderu se mi moc líbí, protože chodíme na zajímavé výlety do přírody, hrajeme hry, soutěžíme, učíme se morseovku a jiné šifry. Na schůzky chodím ráda nejen kvůli dobré partě kamarádů, ale také kvůli pestré náplni, kterou pro nás připravují vedoucí. Pathfinder bych doporučila všem dětem, které by chtěly zažít dobrodružství, zábavu a taky skvělé dva týdny o prázdninách na táboře, kde si mohou například vyzkoušet, jaké je to spát v noci v lese pod širákem.“

HELENA RYCHETSKÁ

„Co se nám líbilo na táboře: spaní; že jsem mohla chytat rybičky; dobré jídlo; fotka v rámečku na památku; táborák; táborová ‚hymna‘ – *„Igráli večer v báře“*; a písničky vůbec; že za námi přijela maminka; že jsem se mohla dívat na kuchařky, jak vařily chleba s máslem a medem; latríny – jak někdo měnil popisky kluci/holky... A na schůzkách: pouštění draků; soutěže; že jsme spali v modlitebně...“

ELIŠKA BABINCOVÁ

„Ahoj pathfindeři! Jmenuju se Vítek, ale přezdívkou mi říkají Skřiví. Náš oddíl je super tým a já jsem rád, že tam chodí i moji kamarádi. I náš vedoucí je super. Vymýšlí pro nás různé hry a bojovky, všichni ho máme moc rádi. Sice je o hodně mladší než naši bývalí vedoucí, ale když někdo zlobí, tak si ho umí zkrotit. Jsem moc rád za Pathfinder.“

VÍT SKŘIVÁNEK

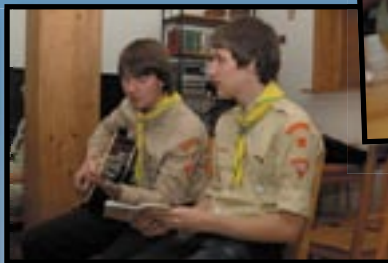

A co dodat za nás vedoucí? Jsme Pánu Bohu moc vděční za fajn partu dětí, za vstřícné rodiče a jejich podporu, za mnoho možností a příležitostí a hlavně za Boží ochranu a péči, kterou jsme mohli pocítit – zvlášť při jednom vážném úrazu. A pokud byste se svým oddílem měli chuť někdy se k nám podívat, ozvěte se – rádi vás přivítáme, připravíme nějakou super bojovku a ukážeme vám krásy podhůří Beskyd, ve kterém žijeme.

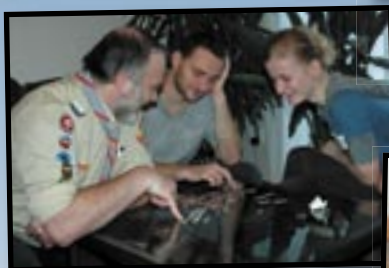
LUKÁŠ JUREČEK

VÝROČNÍ SETKÁNÍ VEDOUCÍCH ČS KP

26.-28. 11. 2010
KAROLÍNA

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz